

ข้อบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง

เรื่อง
การขายเร่ พ.ศ. 2551

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง^๑
อำเภอกระสัง   จังหวัดบุรีรัมย์

**บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองเตึง
เรื่อง การขายของเร่ พ.ศ. 2551**

หลักการ

โดยท้องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองเตึง ได้ตราข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองเตึง เรื่อง การขายเร่ พ.ศ. 2551 สภาพองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองเตึง มีมติในคราวประชุมสภาพองค์กรบริหารส่วนตำบลหนองเตึง สมัยสามัญ สมัยแรก ประจำปี 2551 เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2551

เหตุผล

ด้วยในเขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วนตำบลหนองเตึง เป็นพื้นที่ขนาดใหญ่ จำนวน 18 หมู่บ้าน ทำให้เศรษฐกิจภายในตำบลมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้การดำเนินการจัดเก็บภาษี ค่าธรรมเนียมและใบอนุญาตต่างๆ ตามข้อบัญญัติ เรื่อง การขายเร่ พ.ศ. 2551

ดังนั้น อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 มาตรา 43 ได้กำหนดให้ห้องถิน มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขายของเร่ ประกอบกับ มาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติ สภาพตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 บัญญัติให้ตราเป็น ข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบล จึงจำเป็นต้องตราเป็นข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบลนี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเตึง

เรื่อง การขายของ เร พ.ศ. 2551

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเตึง ว่า เรื่อง การขายของ เร พ.ศ. 2551 ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเตึง อำเภอกระสัง จังหวัดบุรีรัมย์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 43 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พุทธศักราช 2535 ประกอบมาตรา 71 แห่งพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลพุทธศักราช 2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 5 พ.ศ. 2546 โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเตึง และนายอำเภอกระสัง จึงตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ขึ้นไว้ดังนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเตึง เรื่อง การขายของ เร พ.ศ. 2551”

ข้อ 2 ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเตึง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยแพร่ที่สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเตึงแล้ว

ข้อ 3 ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเตึง

ข้อ 4 ในข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานห้องถิน” หมายถึง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเตึง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายถึง เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการ

ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

“ผู้ขายเร” หมายถึง ผู้นำอาหาร น้ำแข็ง หรือสิ่งของอย่างอื่นเที่ยวขายในที่หรือทาง สาธารณะโดยลักษณะเป็นการเร่ขาย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายถึง สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและ ประชาชนใช้ประโยชน์หรือสัญญาได้

ข้อ 5 ห้ามมิให้บุคคลใดทำการเร่ขายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเติงเว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานห้องถิน

ข้อ 6 ประเภทผู้เร่ขาย จำแนกตามลักษณะของสินค้าดังนี้ คือ

1. ผู้เร่ขายเนื้อสัตว์ต่างๆ เช่น เนื้อโค สุกร ปลา กุ้ง หอย ปู ฯลฯ เป็นต้น

2. ผู้เร่ขายของหมักดอง เช่น ปลา真空 ปลาเจ่า ปลาเด็ม เนื้อเค็ม กะปิ น้ำปลา หอย

คง เต้าเจี้ยว หรืออื่นใดทำนองที่กล่าวนี้

3. ผู้เร่ขายอาหารที่มีเครื่องปูนไว้เสร็จแล้ว ซึ่งผู้ซื้อได้บริโภคทันที เช่น ข้าวแกง กวยเตี๋ยว เนื้อสะเตี๊ยะ ขنمต่างๆ เช่น อื่นใดทำนองที่กล่าวนี้

4. ผู้ร่ำข่ายเครื่องดื่มต่างๆ เช่น น้ำชา กาแฟ ไอศกรีม น้ำหวาน น้ำแข็ง หรืออื่นใด ห้ามองทึกล่าวมา

5. ผู้ร่ำข่ายผลไม้ต่างๆ

ข้อ 7 ผู้ใดมีความประสงค์รับอนุญาตเป็นผู้ร่ำข่าย ให้ยื่นเรื่องราวด้วยวันใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงาน ห้องถินตามแบบที่กำหนดไว้ กับต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ฉบับละ 100 บาท เว้นแต่พืชผลสัตว์ที่หมายได้เป็นครั้งคราว ซึ่งผู้ร่ำข่ายมิได้ประกอบการค้าเป็นปกติ

ข้อ 8 ใบอนุญาตฉบับหนึ่งๆ ให้ใช้ได้เฉพาะกรณีผู้ร่ำข่ายคนเดียวที่มีนามในใบอนุญาตเท่านั้น แต่ผู้รับอนุญาตจะขอระบุผู้ร่ำข่ายในครัวเรือนเดียวกันไว้ในใบอนุญาตไม่เกินกว่า 3 คน ก็ได้

ข้อ 9 ผู้ใดได้รับอนุญาตให้เป็นผู้ร่ำข่าย ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขในการขาย ทำ ประกอบ ปูน ตะสมานอาหาร หรือน้ำแข็ง รวมทั้งภาชนะ น้ำใช้ และของใช้ อื่นๆ ให้ต้องด้วยสุขลักษณะดังนี้

1. ต้องดูแลรักษาสถานที่ ปูน ประกอบ ตะสมาน ให้ได้สุขลักษณะอยู่เสมอ
2. ต้องมีน้ำสะอาดไว้ใช้ให้พอ
3. ต้องให้อยู่ในความควบคุมของตนเองตลอดจนจำเป็น แต่งกายให้สะอาดเรียบร้อย ในเวลาขาย

4. ห้ามมิให้ใช้จ้าง วน บุคคลที่ป่วย หรือสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่น่ารังเกียจ ประกอบ ปูน ตะสมาน ขายอาหารหรือน้ำแข็ง

5. ห้ามมิให้ขายอาหารหรือน้ำแข็งให้ผู้ป่วยที่เป็นโรคเรื้อรัง หรือโรคอันพึงรังเกียจ บริโภค โดยใช้เครื่องใช้ และภาชนะของผู้ร่ำข่าย

6. ต้องรักษาเครื่องประกอบในการบริโภคให้สะอาดอยู่เสมอ
7. ต้องนำไปอนุญาตไปด้วยทุกครั้งที่ทำการร่ำข่าย
8. ต้องปฏิบัติตามคำแนะนำที่ชอบด้วยการอนามัยของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
9. ต้องใช้เครื่องมือปอกปิดอาหารและภาชนะหรือเครื่องใช้สำหรับการขาย ทำ ประกอบ ตะสมานอาหาร หรือน้ำแข็ง ให้พันผุ่นละออง และแมลงวัน หรือตัวแมลงอื่นๆ และต้องรักษาให้สะอาดใช้ การได้ดีอยู่เสมอ

10. นำที่ใช้ปูน แซ่ ล้างอาหาร ล้างภาชนะ ต้องใช้น้ำที่สะอาด
11. ห้ามมิให้นำอาหารไปขาย หรือวางแผนขายในที่ซึ่งไม่เป็นการปลอดภัยแก่ผู้บริโภค

ข้อ 10 ห้ามผู้รับใบอนุญาตซึ่งมีเหตุควรเชื่อว่าตนเป็นโรคติดต่อ ที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ตรวจว่าเป็นพาหะและได้รับแจ้งความเป็นหนังสือแล้ว ว่าตนเป็นพาหะของโรคติดต่อไม่ให้เป็นผู้ร่ำข่าย

ข้อ 11 ให้ผู้ร่ำข่าย ขายอาหารปูนสำเร็จได้โดยไม่จำกัดเวลา

ข้อ 12 ในอนุญาตที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ไว้ได้เพียงเขตอคำนาจของค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็งเท่านั้น

ข้อ 13 ถ้าผู้รับใบอนุญาตหรือลูกจ้างของผู้รับใบอนุญาต ไม่ปฏิบัติตามความในข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต เสียได้ และการสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้น ให้ทำได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน 7 วัน

ข้อ 14 ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ มีความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 4,5 พ.ศ. 2546

ข้อ 15 ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกคำสั่งวางระเบียบเพื่อรักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 17 มีนาคม พ.ศ.2551

(ลงชื่อ) ประเสริฐ บรรรัตนกุล

(นายประเสริฐ บรรรัตนกุล)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง

อนุมติ

(ลงชื่อ) จำเริญ สวนทอง

(นายจำเริญ สวนทอง)

นายอำเภอกระสัง

17 มีนาคม 2551